

שלום לך מסה הקטנה

אביה נהג לבצע בה מעשים מגונים, אחיה הבכור אנס אותה מגיל 5 ולמעגל האונס וההתעללות הצטרפו גם האח הצעיר, הסב והדוד. בספרה: שלום לך מסה הקטנה, מספרת ניצה סקולניק על גילוי עריות ועל המסע להודו שעזר לה להתגבר על הזכרונות והבושה

ניצה סקולניק חותמת על סיפורה: שלום לך מסה הקטנה

עברה במסדרון וראתה את אחי אונס אותי. הבנתי שאני חסרת משמעות בעיניו. כולם פחדו מאחי. הוא היה בריון ענק, היה מרכיץ לאבא ואמא שלי. הוא היה קובע בבית ואף אחד לא המרה את פיו. הוא עבד בכניין והיה מביא כסף הביתה ובגלל זה כולם פחדו ממנו ושתקו".

למסכת ההתעללות המינית הצטרפו גם הדוד, הסב והחנווני בשכונה. בגיל 12, היא כבר נכנסה להריון מבלי לדעת ממי. אמה וסבתה סייעו לה להפיל ב"שיטת הסבתא" הישנה, בעזרת מסרגות.

"אני זוכרת שחשבתי שאני הולכת למות ולא כל כך הצטערתי. הייתה לי הרגשת הקלה. סבתא שלי לא הבינה ממי ההריון ולכן הרבה זמן אחר כך לא דיברה איתי וזה היה הכי קשה".

אחרי ההפלה, ניסתה סקולניק להתנגד

עברה. כך גם נחשף סודה, לאחר ששניר שביים כאותה תקופה כהכימה את ההצגה "החגיגה", שעוסקת בגילוי עריות במשפחה דנית אריי-סטוקרטיט, הקדיש את ההצגה לניצה ולמי טופלת נוספת. בתום הצגת הבכורה, ניגשה ניצה אל מאחורי הקלעים לפגוש את השחקן נים וסיפרה להם את שעברה בילדותה. בשלב הזה הבינה ניצה שהגיע הזמן לספר לילדיה את האמת על עברה, נפתחה בפניהם וכתה בתמיכתם.

בגיל 52, היא יצאה למסע בן שנה להודו, ובמהלך אותו הזמן, כתבה את יומנה שהפך בהמשך לספר "שלום לך מסה הקטנה".

ניצה חיה היום בדירת חדר וחצי בפתח תקווה. ללוס אנג'לס היא הגיעה לבקר את אחד מבניה, (חמישה מילדיה מתגוררים כאן), לרגל לידת בתו. היא מספרת שהגיעה למס-

הנשים שהגיעו להוצאה בביתה של רינת כספי, היו מרותקות לסיפורה של ניצה סקולניק (רביעית מימין)

פר חודשים במהלכם היא מקדמת את מכירות סיפורה וכן עובדת על תרגומו לאנגלית. בארץ היא מרכזת ומפקחת על גנים פר-טיים באזור השרון, עושה טיפוליי רייקי שלמדה בהודו ומרצה לפני אנשי מקצוע על גילוי עריות והתעללות מינית.

בנה נתי, המתגורר בלוס אנג'לס, רכש עבורה ביקתה קטנה בהודו ובאותה ביקתה, כתבה סקולניק את סיפורה השני העוסק בטיפול בנפגעי התעללות מינית ומה קורה בדיוק בחדר הטיפולים. הספר נמצא היום בשלבי עריכה ויצא לאור בשנה הבאה.

לפרטים נוספים ולרכישת הספר
מהמחברת: 818-445-6342
www.mesa.co.il

לאחיה, אולם ללא הצלחה מרובה "פעמים רבות כדי לא להרגיש את הכאב הייתי חותכת את עצמי בסכין גילוי והדם והכאב היו משכיחים ממני את הכאב האמיתי".

בגיל 18 השיאו את ניצה לבחור ישיבה, חוזר בתשובה מארה"ב, בחור משכיל ו... אלים. ניצה, ילדה לו 8 ילדים. הבכורה שביניהם, נפטרה בגיל שבועיים ואמא "ניחמה" אותה במילים: "אל תבכי על התינוקת. על כת לא בוכים!".

בגיל 45 לאחר שקצה ניצה במסכת ההתעללות, היא החליטה להתגרש, ויתרה על דמי המזונות ויצאה לחופשי. דרך סדנאות למודעות עצמית וסדנת פסיכודרמה טיפולית קבוצתית, בהדרכת הבימאי חנן שניר, היא הצליחה להתגבר בהדרגה על כל אשר

היא לא מבינה בדיוק מה קרה לה, חושבת שנפצעה ושמה יור לדימום.

אבל יותר מההזנחה וחוסר ההיגיינה ששלטו בבית, הכינים שטיילו בחופשיות בראשה ועבודות הבית הקשות, תיאורי האונס שעברה על ידי אביה ואחיה, הם המזעזעים ביותר.

אביה נהג לבצע בה מעשים מגונים כאשר היה שב הביתה מעבודתו בלילה. "רוב השנים הכחשתי מה שאבא שלי עשה בי. כשתמונת זיכרון קשה הייתה עולה, הייתי מנסה לרחוק אותה מידי. לאט לאט הזיכרונות עלו והתיבהרו ואי אפשר היה להתעלם מהתמונות ובעיקר מהתחושות שהן עוררו. רק הרבה שנים אחרי זה הבנתי שזאת לא הייתה אהבה אלא משהו אחר והכל התרסק. הוא היה מבצע את זממו כמעט כל לילה ולעיתים גם אנס אותי. אחרי זה הוא היה מכסה אותי ובבוקר הייתי מוצאת את התחתונים הלבנים שלו אצלי במיטה והייתי מחביאה אותם שאמא שלי לא תגלה".

אחיה הבכור היה אונס אותה מדי לילה ומבצע בה מעשי סדום מאז הייתה בת חמש. אח אחר, היה משלם לו עבור "הזכות" לאנוס גם את האחות הקטנה. האם, מספרת ניצה בכאב, ידעה והתעלמה. "עד היום קשה לי המחשבה על מה שהתגלה לי בבחירות אכזריות כשאמא

מאז יצא סיפורה של ניצה סקולניק בארץ, הוא יצר לו הדים רבים והתעניינות תקשורתית רחבה. הספר: שלום לך מסה הקטנה, הוא סיפורה האישי של ניצה, שנולדה בלוד למשפחה עניה ופרימיטיבית. היא נולדה תחת השם: מסה, שם שנתנה לה סבתה לאחר שאביה איבד בה עניין ברגע שנודע שנולדה לו בת. ברבות השנים, היא שינתה את שמה לניצה, אולי גם מתוך ניסיון להשתחרר מאותה ילדה קטנה ואומללה שעברה התעללות מינית, פיזית ונפשית מצד אלו שהיו אמורים להגן עליה ולאהוב אותה.

סיפורה של ניצה, 57, הוא ספר חושפני המספר על ילדות בצל גילוי עריות ואלימות קשה. את הספר כתבה ברובו בהודו, לשם נסעה למסע היטהרות וחיפוש עצמי במשך שנה.

בהרצאה מרתקת שערכה ניצה בביתה של רינת כספי, במסגרת ההרצאות של מת"י (מרכז תרבות ישראלי), סיפרה המחברת על ילדותה וכיצד השתחררה מהזיכרונות הקשים המלווים אותה מאז שהיא זוכרת את עצמה.

העוני וההזנחה שלטו בביתה של ניצה. הפעם הראשונה שהיא נתקלה במברשת שיניים הייתה כאשר בגיל 16, היא נשלחה לפינימיה. כשהיא מקבלת את המחזור החודשי,